

Diàleg permanent entre el COMB i Metges de Catalunya

MIQUEL VILARDELL,
president

JAUME PADRÓS,
vicepresident primer

Un dels reptes de la nova Junta de Govern en les eleccions celebrades l'any 2010 va ser intentar recollir les diferents sensibilitats de la professió relacionades amb la pràctica assistencial tant al sector públic com privat, com també amb la variabilitat de responsabilitats professionals, des del metge resident fins al cap de servei, el director assistencial, els companys que col·laboren estretament amb els sindicats o d'altres que tenen funcions més empresarials.

El COMB sempre ha mantingut una relació estreta amb els sindicats de metges i, de fet, l'any 2001, el COMB (vegeu Informe Anual 2001) va promoure la integració de les dues agrupacions de referència: el Sindicat de Metges de Catalunya, majoritari a l'ICS, i la FAMHOC, del sector concertat. Creiem que la professió ha sortit reforçada d'aquella fusió, que permet una millor coordinació en la defensa dels nostres interessos laborals.

En el context econòmic en què ens trobem, el COMB manté un diàleg permanent amb Metges de Catalunya. Creiem que, a les organitzacions sanitàries, els metges tenim una gran oportunitat per proposar mesures reals (relacionades amb la pràctica mèdica)

Els metges tenim una gran oportunitat de proposar mesures reals (relacionades amb la pràctica mèdica) que permetin cercar solucions a les restriccions econòmiques i defensar que les mesures que s'enduguin no afectin l'activitat i la qualitat assistencials

que permetin cercar solucions a les restriccions econòmiques i defensar que les mesures que s'enduguin no afectin l'activitat i la qualitat assistencials. Ambdues institucions, Col·legi i Metges de Catalunya, tenim l'oportunitat de prendre la iniciativa de convocar els metges per posar en comú mesures que permetin gestionar millor i, si escau, fer propostes per afavorir la sostenibilitat generant estalvis que, de fet, ja s'haurien d'haver iniciat l'any 2010.

En el marc de les relacions laborals actuals, com és conegut per tothom,

el COMB aposta decididament per l'autonomia de gestió amb diferents nivells d'intensitat segons ho decideixin els equips de metges i l'organització on treballin. En aquest objectiu comptem amb el suport de Metges de Catalunya. Per altra banda, ens fem nostra una de les aspiracions més importants que tenim els metges, des de la perspectiva sindical, que és la de promoure totes les accions necessàries per accedir a un conveni franja per a metges que faciliti iniciar unes noves relacions laborals dels metges amb els centres on treballen. Aquest nou marc de relacions amb les empreses ha d'estar vinculat al professionalisme, en els seus valors de sempre —excel·lència, compromís, autonomia, autoregulació— i en els nous —capacitat de gestió, treball en equip, flexibilitat i capacitat d'adaptació i lideratge. ■

Antoni Gallego, a l'Assemblea de Compromissaris del COMB.

El paper dels col·legis de metges i de l'OMC

MIQUEL VILARDELL,
president

Els col·legis de metges tenen com a funció delegada més important vetllar per la bona pràctica mèdica per garantir-ne la qualitat i per això vigilen que els professionals que exerceixen siguin persones competents, amb tots els títols acadèmics necessaris, i que reuneixin les condicions que requereix la legislació vigent. Així mateix, disposen d'una comissió deontològica a les normes de la qual se sotmeten els mateixos col·legiats i quan existeix algun incompliment s'analitza, s'amonesta, si és necessari, però fonamentalment s'actua de manera preventiva per evitar una mala pràctica.

Per complir amb aquesta obligació és molt important que el col·legi estigui molt a prop d'on es realitza la pràctica mèdica, ja que tots sabem que a la seva qualitat, a més de les característiques dels professionals, hi contribueixen altres factors, com les característiques del pacient, la metodologia de treball i el model de les organitzacions on es realitzen els serveis. És per això que es fa necessari conèixer molt bé la realitat pròxima per saber realment quan hi ha anomalies per incompliment de normes en aquest territori, i també cal dir que aquesta proximitat dona seguretat als professionals i fa que se sentin seu el col·legi.

Si a això hi afegim que el nostre Estat és autònom i que la Sanitat està transferida, raó de més perquè el Col·legi tingui una implementació al territori. La pregunta és: quin paper li queda a l'OMC? Per nosaltres és un paper de nòdul d'una xarxa de col·legis autònoms. El punt de trobada per compartir problemes comuns, per plantejar accions comunes davant de determinats temes a les administracions central i europees, però no crec que s'hagi de crear una organització a semblança del col·legi autònom. Per tant, l'estructura hauria de ser mínima i no cal repetir les coses (normes de deontologia, plans de protecció social, guies de pràctica clínica, normes d'acreditació, recertificació, etc.). Si això fos així, s'estaria creant el gran Col·legi de Metges d'Espanya, tendència que es dona pel fort centralisme històric, però que cal combatre pel bé del col·legi i dels col·legiats.

Si l'OMC es converteix en el nòdul d'una xarxa col·legial, les coses aniran bé, se sumaran esforços; si no es fa així, els recels neixen i a poc a poc la separació serà inevitable. Crec que es fa necessària una reflexió per avançar en el camí que ajudi a trobar el paper dels col·legis i de l'OMC. ■

Entrevista a Miquel Vilardell a Sanitaria2000.tv, recollida a Redacció Mèdica. Desembre de 2010.

Si l'OMC es converteix en el nòdul d'una xarxa col·legial, les coses aniran bé, se sumaran esforços; si no es fa així, els recels neixen i a poc a poc la separació serà inevitable. Crec que es fa necessària una reflexió per avançar en el camí que ajudi a trobar el paper dels col·legis i de l'OMC